

Memo Raad van State: Aanleg van hoogspanningsverbinding tussen Wateringen en Zoetermeer mag doorgaan.

Verantwoording	Deze korte beschrijving geeft een eerste indruk. Indien er behoefte is, bijvoorbeeld vanwege vragen uit de samenleving of media, kan deze eerste indruk uitgewerkt worden tot een met alle deelnemers afgestemde Kennisplatformreactie.		
Datum	07-01-2011	Bijlagen	-
Opsteller	Kennisplatformbureau	Referentie	KP EMV 20110107-01

Aanleiding

Op 29 december 2010 heeft de Raad van State in de bodemprocedure over het rijksinpassingsplan uitgesproken dat de nieuwe hoogspanningsverbinding tussen Wateringen en Zoetermeer aangelegd kan worden. Tegen deze uitspraak is geen hoger beroep mogelijk.

Eerste indruk

De Raad is van oordeel dat met het toepassen van het voorzorgbeleid van het ministerie van Infrastructuur en Milieu (voormalige ministerie van VROM) bij de nieuw te bouwen hoogspanningsverbinding voldoende rekening is gehouden met de mogelijke risico's voor de gezondheid.

Achtergrond

Het betreft hier een uitspraak over de aanleg van de 380 kV hoogspanningsverbinding van ongeveer 20 km waarvan de helft ondergronds wordt aangelegd. De andere helft wordt bovengronds gebouwd met de z.g. Wintrack masten. Bij gebruik van dit nieuwe type masten is de magneetveldzone - die volgens het voorzorgbeleid moet worden gehanteerd - smaller dan bij gebruik van de traditionele vakwerkmasten, waardoor de lijn dichter bij huizen gebouwd kan worden. Kinderen die wonen in de magneetveldzone waar het jaargemiddelde magnetische veld sterker dan 0,4 μ T is, hebben een grotere kans om acute leukemie te krijgen. Het is niet duidelijk of het magnetische veld de oorzaak is of dat een andere factor die met de hoogspanningslijn samenhangt het risico op kinderleukemie verhoogt (zie het kennisbericht 'Hoogspanningslijnen en Kinderleukemie').

Enkele tientallen particulieren, bedrijven en belangenverenigingen hebben eind 2009 bij de Raad bezwaren ingediend tegen de aanleg van deze hoogspanningsverbinding. Een belangrijk bezwaar heeft betrekking op de mogelijke gezondheidsrisico's van magnetische velden: Moet de grens van 0,4 μ T niet worden verlaagd naar 0,3 μ T?

Naar het oordeel van de Raad hebben de ministers zich bij de vaststelling van het rijksinpassingsplan 'in redelijkheid op het beleid van het ministerie van VROM kunnen baseren'. Het hanteren van 0,4 μ T voor de berekening van de magneetveldzone wordt gezien als een politieke keuze gemaakt op basis van een evaluatie van de beschikbare wetenschappelijke gegevens (en de onzekerheden daarin). In het beleid is bovendien rekening gehouden met de uitvoerbaarheid en het maatschappelijke draagvlak. Een dergelijke keuze is volgens de Raad 'niet in strijd met het voorzorgsbeginsel en hebben de ministers in redelijkheid niet hoeven kiezen voor een magneetveldzone van 0,3 μ T'. De Raad heeft de ministers ook opgedragen om zelf de afweging te maken of bestaande woningen en andere 'gevoelige bestemmingen' die in de magneetveldzone komen te liggen, kunnen worden gehandhaafd. De ministers bepalen immers zelf met het rijksinpassingsplan het betreffende deel van het bestemmingsplan. Zij mogen deze afweging niet doorschuiven naar de desbetreffende gemeenten. De verantwoordelijke ministers krijgen een jaar de tijd om het rijksinpassingsplan op dit onderdeel aan te passen. Deze aanpassing staat de voortgang van de aanleg van de hoogspanningsverbinding echter niet in de weg.

Publicatie: Uitspraak Raad van State, woensdag 29 december 2010. Zaaknummer 200908100/1/R1 en het bijbehorende persbericht.